Eendracht maakt Macht

Contact

Bid en Werk

A MONTHLY PUBLICATION

Of the Christian Reformed Immigration Societies in Eastern Canada

1e Jaargang CHATHAM, ONTARIO, OCTOBER 8, 1949 No. 1 2

Waarom Contact

In een groot huis, waarin verscheidene gezinnen woonden, was een kind geboren, en het kreeg bij zijn geboorte een hartelijk welkom. De ouders waren verblijd en de buren filiciteerden hen. Doch er was eenbuurman, die zich niet verheugde, maar de verschijning van dit kind met lede ogen aanzag. Waarom, zou men zeggen? Wel, deze buurman had zelf ook een kind, dat al vier jaren oud was, en dat tot dusverre het enigste kind in dat huis was geweest. Alszodanig had het aller belangstelling genoten. Ieder vond het een aardig en knap kind, ook al was het dat de taal waarin het sprak niet altijd door allen verstaan werd. Maar nu dacht deze buurman, als dit andere kind straks opgroeit, dan kan het gebeuren, dat het mijn eigen troetelkind in de schaduw zal zetten.

Het kind waarover het hier gaat is ons nieuw blad "Contact." De ouders daarvan zijn de "Christian Reformed Immigration Societies in Eastern Canada." "Contact" ontving volgens verschillende berichten een hartelijk welkom onder onze Nederlandse immigranten. Maar wie was die buurman, die zich niet verblijdde over de verschijning van dit blad? Hij was niemand minder dan onze geachte redacteur van de "Canadian Calvinist." Nadat de Immigratieverenigingen zelf (N. B. niet de redactie van "Contact") alrede besloten hadden om "Contact" uit te geven, kregen deze zelfde verenigingen een brief van Ds. P. De Koekkoek waarin hij schreef, dat zij toch niet door moesten gaan met hun plannnen..

De lezers moeten echter geen verkeerde gevolgtrekkingen maken uit de hierboven aangehaalde gelijkenis. Wij bedoelen in het geheel niet te zeggen dat de redacteur van de C. C. om persoonlijke redemen of uit jaloeysheid re uitgave van "Contact" heeft willen verhinderen. Neen, ongetwijfeld werd hij gedreven door het nobele oogmerk om de C. C. zijn gewaardeerde plaats te laten behouden, die hem inderdaad toekomt.

Doch wat dan zijn de bezwaren van Ds. De Koekkoek? In die bewuste brief worden er vier geooneerd: (1.) De uitgave van "Contact" betekent concurrentie met de C. C. (2.) Dit nieuwe blad brengt onnodige duplicatie en onkosten. (3.) Dit nieuwe blad zou de belangstelling en invloed van ons volk kunnen verdelen. (4.) "Contact" kon de verwezemlijking van het vooropgezette doel van de C. C. verhinderen.

Dit zijn geen kleine bezwaren. En als die dingen werkelijk zo waren, dan zou ik de eerste zijn, die de uitgave van "Contact" zou veroordelen. Doch laat ons de werkelijkheid onder de ogen zein.

Ten eerste, broeder De Koekkoek kan gerust zijn, dat "Contact" in het geheel geen concurrent wil wezen met de C. C. Men zou zeggen daar kan niet veel gevaar voor zijn, ziende dat dit laatste blad altijd de lof en waardering heeft genoten, die het toekomt. Het is dan ook heel niet ons plan om de C. C. afbreuk te doen, maar veeleer om die te blijven aanbevelen bij alle omze immigranten. "Contact" bedoelt allen een aanvulling te zijn, die naar onze bescheiden mening, zeer nodig is, vooral in Ontario, waar het merendeel van onze immiggranten heengaan.

Ten twede, bedoelt "Contact" in het geheel geen duplicatie te zijn van de C. C. Dat zou alleen mogelijk zijn, indien beide bladen hetzelfde doel beoogden. Doch, zoals wij later willen aantonen, "Contact" heeft een ander oogmerk. En wat de onkosten betreft, geen van de immigranten zal er bezwaar in hebben om slechts een dollar in het jaar te betalen voor al de nuttige infor matien die dit blad hun hoopt te brengen. Verder, daar ons blad ook advertenties zal plaatsen kan het zelfs gebeuren, dat het aan het einde van het jaar een batig saldo zal opleveren, dat gebruikt kan worden voor het immigratie-werk en daardoor de onkosten van de kerk zou kun nen verminderen.

Ten derde, wil "Contact" ook geenszins de invloed en de belangstelling van ons volk verdelen. Wat het beoogt is precies het tegenovergestelde, namelijk, om door de gezamenlijke medewerking van al de leden van onze immigratieverenigingen de belangen van het immigratie-werk en de invloed van onze immigranten te versterken.

En eindelijk, wij kunnen Ds. De Koekkoek verzekeren, dat het ganselijk niet onze bedoeling zal zijn om een struikelblok te leggen in de weg van de verwezenlijking van het vooropgestelde doel van de C. C. Doch om dit argument te weerleggen moeten wij nu overgaan tot de be spreking van het verschillende doel dat ieder blad heeft.

What is de "Canadian Calvinist? "En wat beoogt "Contact" te zijn?

Volgens onze mening, die gestaafd wordt door de redacteur van de C. C. zelf, is het doel van het eerste blad "to be a contribution to the fraternal contact and common witness of Canadians of the Reformed faith and life." M.a.w. de C. C. is een blad dat vooral de geestelijke belangen van onze Calvinistise groep in Canada wil behartigen. Weliswaar, zegt Ds. De Koekkoek in zijn brief, dat de C. C. ook in het bizonder zich wijden wil aan de belangen van de immigraten, en dat dit het doel was bij de oprichting van zijn blad. Doch dit laatste is een anachronisme (een historiche onmogelijkheid,) want de C. C., als ik het wel heb, is al begonnen in het jaar 1945, dus twe jaar voordat de eerste immigrantenn in Canada aankwamen. Wij hebben altijd gedacht dat de C. C., behalve een nieuwsblad te wezen, bovenal het gereformeerde belijden van ons volk wilde bevorderen, en re Calvinistise beginselen wilde toepassen op alle terreinen des levens in ons nieuwe vaderland.

Doch dit is nu juist niet het vooropgestelde doel van "Contact." Zoals duidelijk gebleken is uit het hoofdartikel in het eerste nummer, getiteld "Ons Eigen Orgaan," is het hoofdoel van dit blad om "geregeld contact te houden tussen de immigraten en hun organisatie en tussen de groepen onderling." Doch die contact wordt vooral verlangd, opdat wij elkander mogen steunen op maatschappelijk en sociaal gebied. Daarom ook vindt men in elk nummer een rubriek, getiteld, "Program van Actie" en in deze rubriek worden de volgenre onderwerpen behandeld: "Sponsor Service," "Settlement Service" en "Social Service." Vooral ook aan de mogelijke vestiging van onze immigraten, die hier al een of twe jaren geweest zijn, zal veel aandacht geschonken worden. Zelfs zijn wij van plan om inlichtingen te verschaffen aangaande farms die te koop of te huur zijn, en dat vooral in de provincie Ontario.

Dus "Contact" zal zich bijna uitsluitend bezig houden met het immigratie-werk van onze provinciale organisatie, en alzo de maatschappelijke belangen van onze mensen hier bevorderen. Natuurlijk willen wij daar niet mede zeggen, dat dit blad materialistisch van aard zal zijn. Ook onze maatschappelijke belangen moeten wel degelijk gezien worden in het licht van one geestelijk welzijn. Het materiele moet een geestelijke achtergrond hebben. Het zieleheil van onze immigranten moet altijd het zwaarste wegen, ook als zij hun zaken doen zullen. Bij de plaatsing en vestiging van onze mensen mag dit nooit vergeten worden. Daarom zullen wij er ook bij tijden op aandringen, zoals alrede gedaan is in het eerste nummer van "Contact", dat het geestelijk contact met en onder de immigranten bewaard en bevorderd moet worden. Doch het hooddoel zal zijn een immigranten-blad te wezen. Ook de immigranten zelf worden uitgenodigd om er in te schrijyen, en te vertellen van hun eigen ervaringen, die zij hebben opgedaan, en hoe zij denken dat het immigratie-werk het beste bevorderd kan worden. Vooral voor die immigranten, die nog al ver van de centra afwonen hebben veel behoefte aan dit blad om de redenen hierboven genoemd.

Onze Nederlandse immigranten zijn gewoon om vele bladen te lezen. Daarom hopen wij dat beide, de Canadian Celvinist" en "Contact" een goede toekomst mogen hebben, en als aanvulling met elkander mogen medewerken tot de bevordering van beide het geestelijk en het maatschappelijk welzijn van ons volk.

Gehoorzaam zijn

J. GRITTER

"Gij dienstknechten! zijt in alles gehoorzaam uwen heeren naar het vleesch."

Kolossensen 3:22a

De apostel Paulus spreekt hier dus tot te dienstknechten. Dat waren volgens het oorspronkelijke woord slaven, lijfeigenen met geld gekocht of als krijgsgevangenen genomenof misschien wel in slavernij geboren. Ze moesten hunne heeren gehoorzaam zijn. We gaan nu niet in op de vraag hoe die gedachte van slaven overeen te brengen is met de Christelijke leer. Hoe men dat ooktracht klaar te maken, altijd moet blijven het feit dat Paulus zegt dat ze ookals ze Christenen geworden zijn-want hij schrijft toch aan Christenen-hun heren mosten gehoorzaam zijn. De heer heeft ook zijn verplichtingen, zooals Paulus ook wel doet zien, maar de dienstknecht moet gehoorzamen.

Onze immigranten, die grootendeels werken voor Canadeesche boeren, zijn geen slaven. Gelukkig niet. Daar mogen soms boeren zijn die een houding aannemen alsof ze het zoo beschouwen, maar die hebben het mis, en bij eenig nadenken zien ze dat ook wel. Neen, ons volk kwam hier langs denweg vaneenvrije overeenkomst met den sponsor.Daarom heeft de knecht dan ook zijn rechten. Mocht een boer dat vergeten en wat teveel eischen dan zijner gelukkig nog wel wegen waarlangshet vrije karakter van dearbeider kan worden gehandhaafd.

Men kandus ook niet dit woord van Paulus zoomaar toepassen op ons immigranten volk. De toestanden zijn anders, ende verhoudingen zijn niet de zelfde als toen.

Niettemin blijft tochookinde gewijzigde verhoudingen het element van gehoorzaamheid. Daar is toch de werkgever, die zegthoe moet, en de werknemer die het heeft uit te voeren. In een heel enkel geval komt het voor datde boer zelf eigenlijk het werk niet goed verstaat en zich wel door zijn arbeider laat voorlichten en zelfs hem vrijheid geeft om naar eigen inzicht te werken, maar zulks blijft toch hooge uitzondering. Regel is dat de boer de leiding heeft en orders geeft en de arbeider het uitvoert.

Voor sommigen is dat wel wat een zure pil. Daar zijn vandie naturen die het moeilijk vinden zich door een ander te laten gezeggen. De Hollander staat bekend wegens zijn vrijheidszin. Het Calvinisme kweekt bij zijn aanhangers een drang om zooveel mogelijk zelfstandig te zijn en zichzelf te redden. En als mendan in Holland een eigen bedrijf had wordt het wel moeilijk onder een ander te staan. We hoorden onlangs van een immigrant die in eengegeven geval er zeker van was dat de boer het geheel mis had, endie weigerde uit te voeren wat van hem geeischt werd. Men kanzich de moeilijkheid vanhet geval indenken. Toch, bij eenig nadeken, gevoelt men wel dat die immigrant niet op zijn plaats was. Iemand zei hem: "Al zoudt ge ookdoor te doen wat de boer zegt hem ruineeren danzoudt ge het nog moeten doen." Dat was natuurlijk erg radicaal gesteld maar inden grond toch juist.

Daar kan ook voor den immigrant een vorment element in liggen. Pas spraken we met een jonge

immigranten vrouw. Daar waren wel dingen in de boer zijn houding die men gaarne anders had en dat maakte wel eens even verdrietig. "Maar," zei ze, "misschien is het wel goed voor ons dit ook eens door te maken. We zijn het altijd zoo goed gewoon geweest." Dat was braaf en verstandig gesproken.

En wat tenslotte de deur dicht doet: Dit is naar's Heeren ordinantie. Zoo heeft God in Zijn wijsheid de verhoudingen gesteld. Ge zijt als immigrant overeen gekomen te werkenvoor zooveel-met beding van billijke behandeling-dat moet dan ook. Zoo wil God het. Daar moetenwe ons aan houden.

En als het dan eens zoover komt dat we eigen bedrijf hebben en anderen kunnen gebruiken inons werk, zal deze ervaring ons helpen hun positie te beter te vaastaan en hun te beter recht te doon.

Bij onze Emigranten in Canada

P. C. ELFFERICH

Aan het einde van mijn reis naar en door Canada en mij bevindend op de thuis reis midden op de Altantische oceaan, wil ik gaarne voldoen aan het verzoek een artikeltje te schrijven voor deze nieuwe uitgave van de zijde van de Chr. Ref. Church t. e. v. de emigranten. Ik doe dit des te gereder, omdat mij hierdoor de directe gelegenheid geboden wordt mijin hartelijke dank uit te spreken aan allen, die mij gedurende mijn verblijf in Canada ter wille zijn geweest.

De verschillende predikanten, fieldmen en emigranten, die mij alle inlichtingen verstrekten, maar ook vaak logies en grote rondritten op de koop toe gaven, nogmaals mijn zeer hartelijke en welgemeende dank.

* * * * *

Uitteraard zal ik in het raam van dit artikel slechts een paar algemene opmerkingen kunnen maken en dan wel in de eerste plaats, dat Canada een land is, welk dat de veelheid van natuurschoon betreft, wellicht zijn gelijke niet kent. Vrijwel alle emigranten beamen dit binnen de kring waarin zij leven—immers zij zien slechts een heel klein gedeelts van dit enorme land—maar het is **geen grond voor en tot emigratie.**

Een andere opmerking zou kunnen zijn, dat Canada een hard land genoemd kan worden.

Een land met mogelijkheden voor ieder die **werken** wil en die onder beding van Gods Zegen op de duur zich een toekomst wil verwerven, hetzij voor zichzelf of voor zijn kinderen.

Men moet in dit land, wat we in Nederland met een vreemd woord noemen "selfsupporting" zijn, om het huiselijk uit te drukken: Men moet zelf zijn boontjes zien te doppen.

Dat betekent dus de handen uit de mouwen steken en door harde, noeste arbeid met opoffering —aanvankelijk—van veel wat in Nederland aan comfort en familieleven aanwezig was, te trachten die toekomst te bouwen. Het sprookje van slapende rijk worden, dat altijd weer hardnekkiger blijkt dan men vermoedt, is een sprookje en blijft dat ook, waar ook ter wereld.

Ik merkte reeds op, dat op de duur die toekomst voor zich of de kinderen gebouwd kan worden.

Daarmede bedoel ik te zeggen, dat al diegenen die met volwassen kinderen emigreren, dit naar mijn bescheiden mening **niet meer voor zichzelf maar voor hun kinderen doen.**

Wellicht is het goed hierop te wijzen, want dat is de groep emigranten (die ouderen), die de grootste offfers brengen.

Emigreren op middelbare leeftijd of zelfs daarboven is een harde zaak, ieder die om het gezins —en familieverband te bewaren meent deze belangrijke stap te moeten doen, laat meer achter dan velen maar durven denken.

Actueel wordt voor vele emigranten de vraag, Wanneer en waar zullen we ons straks zelfstandig gaan vestigen. Eigenlijk klemt die vraag bij velen vanaf eerste dag en het is begrijpelijk, vooral voor diegenen die in Nederland een eigen bedrijf hadden.

De dienstbaarheid valt niet mee voor mensen die gewoon waren werkgever te zijn, ook al is het juk nog zo zacht. Toch lijkt mij de stap om te beginnen slechts dan gerechtvaardigd, wanneer het menselijk geredeneerd ook mogelijk is. Ik geloof niet, dat het geven van algemene richtlijnen mogelijk is ieder zal dit voor zichzelf moeten uitmaken. prijs van aankoop of huur spelen hier allen een voorname rol.

In ieder geval kan en moet deze algemene richtlijn gelden, laat U raden door deskundigen uit de streek waar U zich wilt vestigen.

D. w. z. Laat U raad geven door oudere en gevestigde emigranten van voor 20 of 25 jaar, door deskundige fieldman en wellicht ook door U **bekende en vertrouwde** Canadese farmers.

Dit laatste zal alleen mogelijk zijn, als de emigrant zelf bekend en vertrouwd geworden is in een bepaalde streek. Dat betekent dus ook, een in het algemeen afraden van een te haastige start. En dan klemt dit boven al voor hen, die gezinsverantwoordelijkheid te dragen hebben in jonge gezinnen.

* * * * *

Wellicht is het juist, om er ten overvloede nog eens op te wijzen, van hoe groot belang het is, dat de emigrent thuis raakt en vertrouwd wordt in zijn Canadese omgeving.

Bij latere vestiging zal dit ongetwijfeld van warde blijken te zijn en daarom is stabilitie nodig. Dus niet meer dan strikt norig verhuizen naar andere streken, alwaar men a. h. w. weer opnieuw moet beginnen.

Tenslotte zou ik als samenvatting willen opmerken:

Emigreren is een van de meest individuele zaken, die een mens te beslissen krijgt. Is die beslissing eenmaal genomen en uitgevoerd, dan zullen ook de verdere stappen in dit licht bezien moeten worden. Dit wil echter geenszins zeggen, dat U zich niet moet voorzien van **deskunlige** en **vertrouwde** raadgevers, wanneer U meent dat de tijd van starten gekomen is.

Voor alles is dit echter een zaak des gebeds. God, die U leidde naar dit nieuwe land zal ook wegen vinden, waarlangs uw voet kan gaan.

En dan zal voor degenee, die een vaste wil, volharding en geloofsvertrouwen hebben op de duur Canada **die** mogelijkheden bieden, waarvan de vervulling in het Moederland voor velen niet mogelijk meer is.

Dan is vervulling van de wens, die ieder rechtgeaarde Nederlandse boer koestert n. l. **eigen farm en eigen vee** een ideaal, dat werkelijkheid wordt. Dan moogt U planten en zaaien. Dan is het God, die de wasdom schenkt. En dan zal het met God's hulp. waarachtig wel gaan.

PROGRAM VAN ACTIE

"Alle begin is moeilijk!" Dit hebben velen uwer, als nieuwelingen hier in Canada, ondervonden. Ook het werk van onze Immigratiecommissies is vaak vol moeilijkheden. Doch wij vertrouwen, dat met de ervaring, die wij in de laatste twee jaren opgedaan hebben, en met de hulp van alle onze Immigratie verenigingen in Ontario, langzamerhand vele van die moeilijkheden overwonnen zullen worden.

In het eerste nummer van "Contact" hebben wij U in brede lijnen een "Program van Actie" voorgelegd. In het vervolg hopen wij elke maand ons meer in het bizonder te bepalen tot enkelt onderdelen van dit program. De hoofdpunten werden de vorige keer alrede genoemd. Zij bestaan voornamelijk uit drie zaken. Ten eerste, het verkrijgen van aanvragen voor Nederlandse gezinnen bij Canadese boeren. Then twede, het verlenen van voorlichting en hulp aan onze leden tot het verkrijgen van een eigen bedrijf. En ten derde, het gemeenschappelijk zoeken van de bevordering van de geestelijk-maatschappelijke— en sociale belangen van onze leden.

Om deze drie vertakkingen van ons werk goed te onderscheiden is het nodig, dat wij voor elke tak een geschikte titel zullen vinden, waaraan onze lezers gewend mogen raken. En nu ga ik iets doen, waarmede, naar ik hoop, U zuld instemmen. In de Engelse taal hebben wij drie woorden, die allen met de letter "S" beginnen, en die wij gevoeglijk als titels kunnen gebruiken. 1. Het verkrijgen van aanvragen voor Hollandse gezinnen zullen wij "Sponsor Service" noemen. 2. De voorlichting tot het verkrijgen van een eigen bedrijf zal "Settlement Service" heten. 3. Het gemeenschappelijk zoeken van de bevordering van onze geestelijk-maatschappelijke—en sociale belangen zal bekend staan als "Social Service."

SPONSOR SERVICE

Vele aanvragen van Canadese boeren zijn nodig om de gezinnen, die gedurende het jaar 1950 naar Canada hopen te emigreren, te kunnen plaatsen. Niet alleen wij, maar ook andere groepen zijn druk bezig om "sponsors" te zoeken voor hun geloofsgenoten. Het zal in grote mate afhangen van onze Immigratie-organisatie, en van de leden, die daartoe behoren om " sponsors" te vinden voor immigranten van Calvinistie beginselen.

Nu kunnen wij dit op velerlei wijze doen. Zoals reeds is medegedeeld in het vorige nummer van "Contact" zal onze provinciale organisatie, met de finantiele hulp van de Synodale Immigratiecommissie: 1. adverteren in verschillende nieuwsbladen; 2. samenwerken met arbeidsbureaus en landbouwkantoren in onze provincie; 3. circulaires sturen aan vele boeren, bekend op ons kantoor; en 4. biljetten verspreiden in plaatsen waar boeren hun zaken doen.

Doch wij hebben in onze organisatis ook zogenaamde "leagues" en "locals." Eeen "league" wordt gevormd door een aantal locale immigratieverenigingen in een zeker district. Laten deze "leagues" ook een program opstellen voor het verkrijgen van "sponsors." Hoe zij dit verder zullen uitwerken kunnen wij aan henzelve overlaten. Nochthans willen wij gaarne voorlichting geven en lijnen aanwijzen, waarlangs gewerkt kan worden.

Deze "leagues" kunnen, b.v., het werk van de provinciale organisatie aanvullen door ook zelve advertenties te plaatsen in enkele locale nieuwsbladen; en verder, door cidculaires en biljetten te verspreiden in hum eigen district. Deze circulaires en biljetten zijn gratis verkrijgbaar bij de provinciale secretaris. Doch de verspreiding daarvan zouden de "leagues" op eigen kosten kunnen doen.

Het geld, dat daarvoor nodig is, zouden zij op de volgende wijze kunnen bijeen krijgen. Laten zij, b.v., vergaderingen beleggen, van een feestelijk en gezellig garakter. Op die vergaderingen kon een film vertoond worden; en een paar leden van het bestuur van de "league" konden aanwezig zijn, om het doel en de plannen van die "league" uit te leggen. Wij vertrouwen, dat al onze mensen, beide de nieuwe immigranten, die in de laatste twee jaren gekomen zijn, enn degenen, die hier al langer zijn, hun volle medewerking zullen

verlenen. Verder kon op die vergaderingen een vrije collecte opgenomen worden, de opbrengst bepalende de omvang van het werk, dat een "league" zal kan doen.

Tot zoverre wat de " leagues" kunnen doen. Misschien later hier iets meer over. Doch wij hebben verder nog onze locale organisaties, bestaande uit individuele leden. Door onze leden vooral moet er kracht van onze organisatie uitgaan tot het verkrijgen van "sponsors."

Zoals reeds vroeger is opgemerkt, heeft onze provinciale organisatie al meer dan duizend leden. Als nu elk lid een "sponsor" kan vinden, zou dit tengevolge hebben, dat wij meer dan duizend gezinnen konden plaatsen. Wij weten dat dit moeilijk zal gaan. Doch zonder inspanning en werk van elk lid, zal onze organisatie niet veel succes hebben. Tenslotte, de meesten van onze leden gaan dagelijks met Canadese boeren om, en zijn dus het dichts bij degenen, die zelve "sponsors" zouden kunnen worden. Daarom laten al onze leden zichzelen inspannen om een of meer "sponsors" te vinden. Moeten wij hiervoor enige mijlen rijden, en zal het ons een paar dollars kosten, laten wij deze spreuk voorop stellen: "Ik ben zelf eerst geholpen; laat mij nu anderen helpen."

Sponsors voor Vrienden: Vele immigranten, die gedrunde de laatste jaren Canada binnenkwamen, hebben vrienden en bekenden; ja, soms vorige buren, voor welke zij een "sponsor" willen zoeken. Gedurende 1947, en gedeeltelijk ook nog in de eerste maanden van 1948, was dit best mogelijk. Dan, waaneer zij een boer vonden, maanden zij eenvoudig een aanvragg uit, zette daarop de namen en andere bizonderheden van het aangevraagde gezin, en zonder enige moeite kwan dit gezin later binnen. Doch dit is nu niet meer zo gemakkelijk. Er is nu een overeenkomst tussen Stichting Landverhuizing en het "Department of Mines and Resources" in Ottawa, die stipuleert, dat alleen aanvragen van boeren voor een Nederlands gezin zullen behandeld worden, voor toelating in Canada, zo er een A-Form van dit bepaalde gezin aanwezig is op het kantoor ven "Mines and Resources" in Ottawa. Dus, wanneer U een plaats zoekt voor uw vriend, en U vindteen boer, dan wordt uw zaak niet eerder behandeld dan nadat de A-Form voor dezen vriend is aangevraagd bij de Stichting Landverhuizing. En bij ervaring is gebleken, dat dit heel lang kan duren, meestal zolang, dat het voor een farmer onmogelijk is om daarop te wachten. Wij begrijpen, dat U zult vragen. Wat kan ik dan doen in die gegeven omstandigheden om toch dien vriend te helpen? Dan geven wij U deze raad. Schrijf dien vriend in Nederland om zich door bemiddeling van de Christelijke Emigratie Centrale op te geven bij de Stichting Landverhuizing voor emigratie naar Canada. Laat hem verder ook op zijn aanvraag zetten, dat hij in Ontario geplaatst wil worden. Dan als hij in Canada toegelaten wordt, zal hij door onze commissie geplaatst kunnen worden daar waar hij ook contact kan hebben met geloofsgenoten.

SETTLEMENT SERVICE

Dagelijksch ontvangen wij brieven van leden in onze provincie, waarin advies en voorlichting gevraagd worden aangaande het lenen van geld voor het kopen van een eigen bedrijf. Veedal denkt men dan aan leningen van regeringswege. Men vraagt, Hoeveel kan een immigrant lenen om een bedrijf te kopen? en hoeveel kan hij lenen voor de aankoop van vee en gereedschappen.

Laat ons U kortelijksch de verschillende bepalingen aangaande die leningen uitleggen.

1. Daar is allereerst, de "Canadian Farm Loan Board." Dit is een commissie van het federale gouvernement: dus voor geheel Canada. Deze commissie verstrekt leningen om boerderijen te kopen.

Wat zijn de voorwaarden? Leest nauwkeurig! Niet meer dan 50 procent van de gevalueerde koopprijs kan men lenen; en het geleende bedrag mag nooit hoger zijn dan $5,000.00. De rente bedraagt 4½ procent. Laat ons een voorbeeld gebruiken om dit duidelijk te maken. Zeg, dat U een boerderij van $7,000.00 wil kopen. (Dit toch is ongeveer de gemiddelde prijs in Ontario. In sommige districten is zij meer; in anderen minder, al naar gelang van wat men verbouwen kan, en wat het afzetgebied voor de producten is.) In dat geval kan U een lening van $3,500.00 krijgen, op voorwaarde, dat de inspecteur der regering oordeelt, dat de boerderij ook werkelijk $7,000.00 waard is. Vertelt hij U, dat deze boerderij te duur is, dat zij b.v. maar $6,000.00 waard is, dan kan U niet meer dan $3,000.00 verwachten.

Hoe moet zoo,n lening terugbetaald worden? De regering geeft U 25 jaren, of een korter termijn, om haar afte betalen. Weer een voorbeeld. Veronderstel, dat U deze lening in 24 jaren wil afbetalen. Dan is U verplicht om elk jaar, met inbegrip van rente, $69.00 te betalen voor elke $1,000.00, die U geleend heeft.

Er zijn nog enige andere bepalingen; doch die zijn van minder belang voor onze leden.

II. Ten twede, is er de "Farm Improvement loan." Dit is ook een instelling van het federale gouvernement; doch met dit verschil, dat die leningen door elke bank in Canada verstrekt kunnen worden, e door de regerig gegarandeert worden tot een bedrag van 75 procent. Deze leningen zijn, zoals het woord "improvement" reeds aangeeft, om verbeteringen op de boerderij aan te brengen, hetzij door het aanschaffn van meer vee, of het kopen van nieuwe machines, of het opzetten of vertimmeren van gebouwen op de boerderij; en verder ook nog de installering van een nieuwe waterleiding of electriciteit. Naar ik verwacht, zullen onze leden dit soort van lening het best en het meest kunnen gebruiken om een veestapel te kopen, of machines aan te schaffen.

Nu komt de vraag, Hoeveel kan men lenen? en wat zijn de voorwaarden voor terugbetaling?

Allereerst, voor het kopen van machines? Zeg, dat U machinerie koopt voor een bedrag van $2,-100.00. Dan kan U $1,400.00 lenen, en moet U zelf $700.00 hebben. Een lening voor een veestapel is weer iets anders. Dan Kkan U, als U $2,400.00 nodig heeft, daarvan $1,800.00 lenen.

Deze leningen zijn niet alleen beschikbaar voor hen, die een eigen boerderij bezitten, doch ook voor huurboeren. De rente bedraagt 5 procent. Men geeft U 7 jaren om een leening van $2,000.00 af te betalen, en tien jaren voor eene van $3,000.00. Verder kan iemand niet meer dan een totaal bedrag van $3000.00 lenen.

III. De derde soort hulp van regeringswege is niet zozeer een lening, doch betreft voorwaarden

voor het kopen van land, dat nu het eigendom is van de provinciale regering in Ontario. Omdat wij U in een ander artikel iets willen vertellen over districten waar zulk land te koop is, gaan wij hier nu niet op in.

SOCIAL SERVICE.

Wanneer zovelen van onze gezinnen Canada binnen komen, is het te verwachten, dat niet allen een even goede werkgever treffen. Ook is het niet mogelijk, dat allen een huis krijgen, waar men de koingin op bezoek kan uitnodigen. Daar komt nog bij, dat de voorwaarden bij de eenen Zo zou ik door kunnen gaan. De eene boer is boer vaak veel verschillen met die bij een andere. vriendelijk; de andere stug; de een begint 's morgen op tijd en is 's avonds vroeg klaar, de andere slaapt een gat in den dag, en verbrandt olie of stroom tot 9 en 10 uur toe om zijn werk te doen. Wat een verscheidenheid! Ook de vrouwen van de Canadese boeren zijn niet allen even liefelijk. Daar zitten ook venijnige katjes onder. Sommigen bemoeien zich veel te veel met de zaken, die hun niet raken, en trachten de baas te spelen over onze arme immigranten. Ja vrienden, de naam "Canada" komt wel het dichts bij dien van het beloofde land—"Kanaan." Doch de mensen zijn hier ook verre van volmaakt; en al is Canada een goed land, men moet geen paradijs verwachten.

Dan ook onze immigranten komen uit verschillende provincies in Nederland—uit Friesland en Groningen, en zo verder, tot uit Zeeland en Brabant toe. Zij hebben allen hun eigenaardige ideen en gewoonten. Als men hier nog bijdoet al de bizondere karaktertrekken, die de mensen zich eigen maken, dan verkrijgt men enigzins een besef van het mengelmoes, beide van Hollanders en Candadesen, die zo ineens bij elkaar gebracht worden, en waarvan verwacht wordt, dat zij ten alle tijde in vrede en eensgezindheid met elkander zullen en wonen.

Verder, is er ook verschil in de eisen, die men stelt. Waar de eenne immigrant mede tevreden is, oordeelt een ander verschrikkelijk en onmenselijk te zijn, niet om uit te houden. Ja, wij mensen zijn niet altijd even gemakkelijk en aardig, maar kunnen soms lastige patienten zijn. Vrienden, ik zou lange en interressante verhalen kunnen opdissen over onze ervaringen, beide met Canadese boeren en Nederlandse immigranten. Misschien zal ik na enige jaren eens een samenspraak opstellen, handelende over Canadese boeren en Hollandse immigranten. Dit met het doel, dat U eens smakelijk mag lachen en pret hebben over de gebeurtenissen van die eerste jaren.

Doch terzake. Ik schrijf dit hoofdzakelijk om U een idee te geven, waarom er moeilijkheden voorkomen tussen boer en immigrant. Wild vreemde mensen worden bij elkaar gevoegd, alsof dit niets is. En dikwijls passen zij niet beter bij elkaar dan een oude man van 75 jaar, die trouwt met een meisje van 16. Dus moeten wij moeilijkheden verwachten: beide onze Canadese boeren, en (vergeet ht niet, die dit leest!) ook onze Nederlandse immigranten. Wij moeten leren toepassen het eenvoudige Hollands spreekwoord: "Op elk slakje geen zout leggen." Dit heeft, naar ik hoop, geen uitlegging nodig, behalve dit: leer aampassings vermogen. en maak toch van elk zuchtje geen stormwind. Natuurlijk behoeft men niet met alles tevreden te zijn. Van beide kanten zijn er soms oorzaken tot klachten, over boeren, zowel als over immigranten. Wanneer U werkelijk grondige redenen heeft tot klagen, zullen wij uw klachten ook niet terzijde zetten; doch die grondig onderzoeken, en, indien er geen oplossing te vinden is, U van een andere werkgever voorzien. Daarentegen, geef er ook geen aanleiding toe, dat een boer klachten over U kan indienen, welke nadelige gevolgen voor Uzelf kunnen hebben, en het werk der Nederlandse immigratie schade zou kunnen aanbrengen. Wanneer erzich moeilijkheden voordoen, volg niet uw eerste ingeving om een grote brief te schrijven aan de immigratie-autoriteiten, of aan de "fieldman" van onze eigen organisatie. Loop ook de deur niet plat bij de bestuursleden van uw locale immigratievereniging om elke kleinigheid, die zich voordoet tussen U en den boer; maar onthoud eeze twee woorden: aanpassen en doorzetten. Dit zijn twee dingen, die wij, als immigranten, moeten voorop stellen. In meer of mindere mate, moeten wij allen onze eigene moeilijkheden overwinnen. Zijn er werkelijk gegronde klatchten, stuur die dan op naar uw locale immigratie, of naar onze provinciale secretaris, of naar de "fieldman" in uw district.

HOSPITAL-VERZEKERNG

Gedurende 1947, het eerste jaar na den oorlog, waarin onze immigranten in Canada arriveerden, waren er regelingen getroffen met de "Blue Cross" om onze immigratie-organisatie in groepsverband hospitaal-verzekering te verschaffen tegan een billijke contributie. Dit is echter nu niet meer mogelijk. Doch er is een andere oplossing gevonden, waarbij onze immigranten door lidmaatschap in onze immigratie- organisatie ook lid kunnen worden van den nieuwe Hospitaal-verzekering, welke uitgaat van de Federatie van Landbouwers in Ontario, en die vertegenwoordigers heeft in elke county in onze provincie. Wij hebben in on bezit een lijst van de namen en adressen der secretarissen van elke afdeling van die Federatie. Indien U belangstelt in deze Hospitaal-verzekering, verzoek uw secretaris om mij te schrijven om het adres van de vertegenwoordiger, waarmede uw vereniging in contact kan komen. Mijn adres is: P.O. Box 234, Chatham, Ontario.

PLOTSELI NG OVERLEDEN

Wij ontvingen een rouwkaart van de familie T. Cnossen, vermeldende de droevige tijding van het overlijden van Foeke Sjirk Cnossen in den ouderdom van 23 jaar. Het bericht luidde, dat Foeke plotseling gestorven was. Deze jonge man mocht ook enige tijd in Ontario vertoeven, doch om gezondsheidsredenen keerde hij terug naar Nederland. Sterke de Heere de diep bedroefde ouders. Moge deze tijding voor ons allen, en in het bizonder voor onze jonge mensen, een roepstem zijn: "Bereid uw huis, want gij zult sterven." Mr. T. Cnossen is de directeur van de Centrale Stichting Landbouw Emigratie. Hij heeft reeds enige malen Canada bezocht; ook gedurende 1948, en heeft hier vele vrienden en bekenden, zowel als familieleden.

"Ch. Ref. Church"

Hebt u reeds kennis gemaakt met de Christian Reformed Church in Ontario? Zo niet, schrijf dan even aan de Redactie van "Contact", 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

Contact

Redactie

Zend niews berichten, artikelen, critiek, opmerkingen, en alle andere zaken aangaande de inhoud van "Contract" naar het redactie bureau: 304 Dundas Street, Trenton, Ont.

Administratie

Advertenties en abonnementen naar ons administratie bureau: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Een reuze Picnic

RAY KONIG

Dat word kolossaal, zei de voorzitter van het committee. "Kolossaal" en de leden van het sport committee knikten de toonende hun instemming. "Kollossaal," dacht de penningmeester,, met opmerkelijk minder vuur, hetwelk te begrijpen was, daar hij juist had berekend dat negen honderd flesjes lemonade noodig zouden zijn om de verwachte dorst van de droge Pic Nicers te lesschen, benevens twintig gallon ice cream, bestent voor de kinderen. En dit is nog niet alles. Veertig prijzen voor het sport committee. belonende de winnaars voor hun zwoegen en zweeten in de wedstrijden—Kolossaal lezer, en werkelijk kolossaal is het geworden, in een woord reusachtig.

Augustus 6, Civic holliday was de datum, en Rondeau Park de plaats. Daar kwamen wij bij elkaar, sommigen met de gehuurde bus, anderen met eigen car, enkelen al peddelende hun vermaarde Hollandse fiets. 300 personen waren aanwezig. Een vernuftig persoon had het schrandere idee om een omroep seisteem te huren, en met zijn geweldige zware stem wist hij de schare zou te leiden dat het hem gelukte om een ieder te bewegen neer te zitten. Met toespraak en gebed werd de dag geopend en een ieder verorberde de meegenomen "lunch" want een lunch hoort er bij anders is het geen picnic. En al krijgt men ook soms wat zand of gras tussen de tanden, of eenvlieg die de smaak verrijkt, dit behoort er bij, anders is het immers geen picnic. Het commitee had Hollandse gramaphoon platen opgescharreld, en weldra klonken bekende Hollandse liederen door het Canadeese luchtruim, tot groot vermaak der picnicers, maar ook tot verschrikking der Canadeese vogels die aan zooiets niet gewend zijn, en als gevolg de gehele dag hun snavels dicht hielden, en zich angst vallig verschuilden in het geboomte.

Om de kroon op dit werk te zetten werden de critieke momenten vereeuwigd op een film, zoodat wij later nog eens mogen herleven het plezeir dat wij deze dag smaakten. En door dit alles heen draaiden door middel van de "Omroep" geregelt een reeks van platen met Hollandse liederen. De eenigste die om zoo te zeggen in mijn geheugen het nog maar best. De oudjes onder ons knikten met het hoofd, beteekendende daar ben ik het mee eens, terwijl hier en daar een jong broekje van een jongen een gezicht zette alsof hij wou zeggen, daar geloof ik niets van.

Om ongeveer 7 uur werd de achtonderd en negen en negentigste fles limonade uitgereikt terwijl schrijver dezes als voorzitter van het limonade-ice cream commitee de negen honderste fles meenam als souvenier aan deze historise gebeurtenis. Nog een keer luisterden wij naar" De oudjes doen het nog maar best" de bezweete winnaars in de wedstrijden ontvingen hun welverdiende prijs, een paar toespraken en toen huiswaarts.

Kolossaal, een prettige dag met als resultaat, dat wij elkaar beter hebben leeren kennen, en zoo werd de onderlinge band versterkt.

Jong Canada Spreekt

SAM KRAAIJ

Mij is gevraagt om een artikeltje te schrijven voor "Contact", in verband met onze jeugd organisatie. Ik wil hieraan voldoen, alhoewel ik betwijfel of ik de rechte persoon hiervoor ben. Als immigrant heb ik nog weinig contact gemaakt met andere jeugd organisaties in onze kerk in de U.S. en Canada. Maar laat mij U iets vertellen van het jeugd werk in onze gemeente hier in Trenton, hoe wij trachten met niets er toch nog iets van trachten te maken. Nu wil ik dit eerst op de voorgrond zetten, dat er veel verschil is tussen de Canadeese en Hollandse jeugd in onze kerk, daar de laatsten die nu 16 tot 20 jaar oud zijn de ondergrond gemist hebben die de ouderen genoten in knapen, jongelings, en meisjes vereeniging, als gevolg van de oorlog. Ik vrees echter dat tegenwoordig onder onze jongelieden ook vaak de geest heerscht, ik "geloof het wel". Weinig liefde voor het onderzoek van Gods woord, niet beseffende de geweldige beteekenis om zich voor te bereiden om later te staan in het volle leven. Ook hier zijn wij vorige winter begonnen met een jeugd vereeniging. Wij vergaderden om de veertien dagen, met als inleiding een gewijde geschiedenis onderwerp, doch opgestelt zonder studie material. Niet tegenstaande hebben wij veel geleerd en genoten. Ook een vragenbus stond in ons midden waarin een ieder een vraag kon doen, en elke week werd een vraag behandelt. Een keer is een gecombineerde vergadering gehouden met de jeugd vereeniging van Picton. Plannen voor een "Wiener roast" is in het water gevallen van wege de drukte. Zoo wij hopen ook deze winter weer een gezellige avond met Picton te hebben. Om meer contact met de jeugd van de Ch. Ref. Churches te krijgen, hebben wij besloten om ons bij de federatie aan te sluiten zodat wij dan het maandblad "The Young Calvinist" krijgen, waar veel uit te leeren is. Zo zijn wij begonnen, en met Gods zegen hopen wij verder te gáan, hoe moeilijk het soms ook is, en altijd in zwakheid volbracht, want onze God laat niet varen het werk zijner handen.

Een Verkennings Tocht door Noord Ontario

J. VELLINGA

"Wanneer men verre reizen doet dan kan men iets verhalen." Wel lezers gedurende deze pas afgelopen zomer hebben wij verre reizen gemaakt om geschikte districten to zoeken waar wij nieuwe immigranten kunnen plaatsen. Doch dit was de hoofdzaak niet, hoofdzakelijk zijn deze reizen gemaakt om te onderzoeken wat er in deze nog zeer nieuwe gebieden aan land is te verkrijgen voor immigranten die hier nu eenige jaren zijn, en plan hebben om voor zich zelf te beginnen. In het Noorden werden de volgende plaatsen bezocht. New Liskaard, Matheson, Timmins, Cochrane, Kapuskasing, en Hearst. Wanneer U een landkaart van Ontario in huis hebt zoek dan deze plaatsen eens op. Zij liggen allen in de zoogenaamde klei belt. Cochrane hetwelk ongeveer het middlepunt is, ligt 489 mijl noord van Toronto.

Nu iets over onze bevindingen. U begrijpt wij kunnen niet van a tot z U alles verhalen, doch moeten ons zelven bepalen tot zekere zaken. **Eerst het klimaat.** De zomers zijn hier warm, de nachten meestal koel. De dagen gedurende de zomer lang, om elf uur s'avonds kan men bij dag licht nog de courant lezen, en om drie uur in de morgen komt het zonnetje alweer aan de horizon. Dit heeft als gevolg dat hier een zeer snelle groei gevonden word gedurende de zomer, met alle land en tuin vruchten. Maar hoe staat het met de winter. Door regeerings deskundigen die ons vergezelden op deze tocht werd verteld dat de winters koud zijn, de gemiddelde temperatuur 25 graden vorst, doch soms voor enkele dagen veel kouder, en heel weinig dooi weer. Doch men heeft hier minder last van, de lucht is droog, en weinig wind. **Het seizoen.** Het land werk vangt aan gedurende de eerste week in Mei, en eindigt bij begin November. Soms gebeurt het dat men gedurende de maand Junie en Augustes vorst heeft, men gevolg geen of een gedeeltelijke oogst. **Grond soorten.** Dit gedeelte van Ontario word genoemd "de klei belt," en dit is niet maar een naam.

Deze gehele streek van duizenden akkers of land is meest klei, met tussen door laagveen geschikt voor groenten, en een zand loom die meest gebruikt word voor aardappel cultuur. **Soort van Bedrijven.** Meest gemengde bedrijven, met varkens kippen en wat er al zoo meer bij behoord, men verbouwt in hoofdzaak tarwe, gerst, haver en hooi. De opbrengst is gemiddelt dezelfde als elders anders in de province. Hier zijn weinig melk, bedrijven, misschien is hier toekomst voor Hollandse melk boeren. Vele boeren hebben stieren die gedurende de zomer zich te goed doen in de vruchtbare gras velden, en s'winters in de stallen door hooi en graan klaar gemaakt worden voor de slachterij. Enkele tuinders groeien allerlei tuin vruchten, meest op laag veen, met goed resultaat. Ook is men begonnen met het intensief verbouwen van aardappels voor vervoer naar andere delen

der provincie. **Land prijzen.** Bijna alle boerderijen zijn 160 akkers groot. Meest al is er ongeveer de helft in bosch, en de andere helft in cultuur. De huizen zijn vaak klein, en nog velen missen de gemakken van electriseteit, en waterleiding. De prijzen lopen van 1000 dollar tot ongeveer 3000 dollar per farm, al naar gelang hoevcel land in cultuur, en de toestand der gebouwen.

Maar nu vraagt U, waarom wonen hier dan niet meer mensen als de prijzen toch zoo laag zijn, en men hier zoo gemakkelijk kan beginnen?

Ontario met haar grote afmetingen heeft nog lang niet genoeg bevolking, en de immigranten uit het verleden hebben de gemakkelijkste wegen genomen, hun roode broeders de Indianen navolgende om zich bij en tussen de grote meren te vestigen. Hier kon men tegen billeke prijzen land kopen, zoo daar was geen behoefte om het Noorden in. Men deed niet eens moeite om te onderzoeken wat mogelijkheden het Noorden bood, Heden ten dage heerscht er nog groote onkunde bij meeste burgers in onze provincie aangaande het Noorden. Daar komt nog bij het Noorden was vroeger en is nog bijna geheel bosch land alhoewel er nu veel meer land beschikbaar is voer landbouw, door het vele gebruik van hout gedurende de laatste jaren bestemt hoofdzakelijk voor de groote papier fabrieken die men hier vind, en ook zijn er eenige keeren vreeselijke boschbranden geweest. Daar komt nog bij dat de regeering onzer provincie er achter zit om hier meer landbouw in het Noorden te krijgen, en hiervoor land tegen lage prijzen verkoopt, en "settlers" bijstaat met ontginning en afwatering problemen. Ook geeft het subsidies in het verkrijgen van water springs het aanschaffen van zekere machinerie, en vracht verlaging wanner men stamboek vee koopt in het Zuiden der provincie. De regeering is van meening dat wanneer het Noorden meer landbouwers krijgt zal er een beter even wicht komen in de economise balans in dit deel der province. Velen uwer zullen vragen is hier ook een toekomst voor onze Hollandse boeren. Wel lezer wij hebben een plan outworpen en gaan dit kortelijks uiteen zetten. Hier is inderdeed toekomst voor ons, doch niet voor een ieder. Om te beginnen hebben wij besloten om voor dit jaar ons te bepalen bij twee plaatsen, Matheson en Cochrane, om later als het blijkt dat de gezinnen die hier zich vestigen tevreden en success vol zijn, door te gaan. Waarom deze twee plaatsen gekozen. Eerst omdat die twee maar 40 mijl van elkaar verwijdert zijn, ook omdat wij hier reeds goede connections hebben met invloedrijke personen, en omdat in beide plaatsen ook werk is om de eerste tijd er iets bij te verdienen. Welke gezinnen zijn geschikt. In de eerste plaats gezinnen die beschikken over ongeveer $2000. Men is dan is staat om ongeveer $1000 te betalen opde koopsom der boerdery en nog voldoende overhoud om met de andere $1000 desnoods met een lening van de "Farm Improvement Loan" vee en machinerie te kopen. Dan gezinnen met niet te veel kleine kinderen indien mogelijk gezinnen die over twee of drie werk krachten beschikken omdat dan een of twee uitwerken gaan tegen redelijke lonen en op die manier mee helpen in de eerste moeilijk tijd. Ook niet gezinnen die nogal hooge eischen stellen.

Men begrijpt dat farms die men koopt van duizend tot drie duizend dollar meestal niet voozien zijn van electrisiteit, waterleiding en bad tub. Dus moeder wanneer U naar het Noorden trekt moet U eenige ontbering kunnen dragen, anders doe het niet. Er moet even opgemerkt dat ook hier in de laatste jaren veel verbetering is gebracht met electrivicatie op de boerderijen, en wanner voldoende mensen zich vestigen in een zekere area, dat dan een verzoek ingediend kan worden voor de aanleg van hetzelfde.

Om geregelt kerkelijk leven mogelijk te maken is het noodig dat ten minste ongeveer twintig gezinnen hier tegelijk beginnen, zoodat wij in Matheson en Cochrane met elkaar direct veertig gezinnen krijgen. In het kopen moet ook aandacht gegeven worden om zoo dicht mogelijk bij elkaar te blijven zoodat men later een eigene school kan oprichten. Om personen die plannen hebben zich te vestigen in het Noorden te helpen hebben wij besloten om een reis te organiseeren naar Matheson en Cochrane per auto bus. Deze tocht zal plaats vinden gedurende de tweede week in October. Een auto bus is gehuurt plaats biedende voor 37 personen. Deze bus zal vertrekken van uit Toronto op Maandag October 12, ongeveer een uur in de namiddag. Al de verschillende liefhebbers die mee gaan moeten zelf voor hun reis zorgen naar Toronto. Wij hopen in Toronto terug te zijn op Zaterdag October twee en twintigste, zoo dat een ieder thuis is voor de Zondag. De prijs vanuit en terugnaar Toronto bedraagt $15 per persoon, ongeveer $10 voor Hotel en $12.50 voor maaltijden. Dus een totaal bedrag van ongeveer $37.50. Er is veel belangstelling voor deze toer, een ieder die besluit om mee te gaan word verzocht om zich didrect op te geven. Address uw aangifte naar: Box 234. Chatham Ont. Zou het gebeuren dat er te veel liefhebbers zijn, dan zullen zij die zich eerst opgeven de voorkeur ontvangen.

Medewerking Noodig

Ongeveer 1000 exemplaren van het eerste nummer van "Contact" werden verstuurt in 30 bundels aan de verschillende afdelingen, waar een immigratie vereeniging is naar de secretaris, en zoo niet aan de zendeling of een peidende persoon in zulk een nieuwe groep. De aanvraag voor dit eerste nummer was zoo groot, wij kwamen ongeveer 400 exemplaren tekort. Velen hebben zich reeds opgegeven als abonnees op "Contact." Het September nummer zal aan hun verzonden worden per post, aan huis bezorgd. Wij kunnen niet elke maand dit blad gratis verspreiden, de onkosten zijn te hoog. Dus om zeker te zijn dat U voortaan maandelijks een exemplaar ontvangt is het noodig om U nu op te geven als lezer, voor de prijs van een dollar per jaar, bij vooruitbetaling. Om op de hoogte te blijven met het vele werk van immigratie, vooral ook in verband met leningen en het zoeken van geschikte bedrijven voor onze leden, dus in uw eigen belang, stuur ons vandaag nog uw naam en adres en dat van uw werkgever, steek het in een envelop en sluit een dollar in, geef het aan uw plaatselijke secretaris, of stuur het direct naar P. O. Box 234, Chatham, Ont.

In het artikel Lees dit over onze trip naar het Noorden in dit nummer word melding gemaakt over een tocht per auto bus naar het Noorden vartrekkende October 11, terug keerende October 15. Lees dit nauwkeurig, en wanneer U besluit om mee te gaan, dan is het noodig om U direct op te geven. Alle bizonderheden worden vermeld in dit artikel. Voor aagifte schrijf naar: P. O. Box 234, Chatham, Ont.

Provinciale Bestuursvergadering

Ons bestuur vergaderde op Woensdag Augustus 31, in het Y.M.C.A. gebouw te London, Ont. Alle leden waren aanwezig, en met leedwezen namen wij kennis van het overlijden van onze vice voorzitter Mr. R. R. Deboer. In hoofdzaak werden zaken besproken aangaande ons nieuw orgaan "Contact". Besloten werd om verschillende personen in onze organizatie te vragen voor het verzorgen van onderscheiden rubrieken, verband houdende met immigratie en immigranten. Om een frisch en leerzaam orgaan te publiseeren dat in de behoefte van voorlichting en advies voorziet, en tegelijker tijd leiding geeft op vele tereinen van het leven voor welke onze immigranten komen te staan, is het noodig dat de verzorging van "Contact" berust bij meer dan een redacteur, Besloten dat twee leden van het provinciale bestuur met de field agent een reis organiseeren voor immigranten naar het Noorden onzer provincie, om mogelijk land te verkrijgen voor eigen bedrijven. Verder werd besloten om onze provinciale jaarvergadering te houden in Toronto, gedurende de eerste of tweede week in November. Alle afdelingen kunnen twee afgevaardigden sturen. Besloten om weer te vergaderen in de laatste week in October voor het opstellen van een agenda voor deze vergadering. Vele andere zaken kwamen ter tafel, die min of meer in verband staan met ons immigratie werk. Met blijdschap werd kennis genomen van de flinke groei in bijna alle bestaande kerken en nieuw georganiseerde groepen in de provincie, door de aankomst van vele gezinnen gedurende deze zomer. Door middel van "Contact" zal getracht worden om accurate cijfers te verkrijgen hoeveel gezinnen en personen er nu in onze provincie zijn van Calvinistise beginselen die leden zijn der Ch. Ref. Church. Met dank aan God sloot Mr. Esser deze vergadering.

In Nederland

Onze secretaris Mr. John Vander Vliet is September 7 per S.S. Nieuw Amsterdam" vertrokken naar Nederland. Hij hoopt daar een korte vacantie door te brengen, familie en vrienden op te zoeken, maar ook immigratie belangen te bespreken met bestuursleden der "Christelijke Emigratie Centrale." Stuur gedurende volgende maand alle artikelen en nieuws berichten naar: Rev. A. Persenaire, 139 Geneva Street, St. Catherines, Ont.

AFDEELINGS NIEUWS

BRAMPTON

Na afloop der catechisatie klassen in het voorjaar, is door de jongelieden van de Brampton gemeente een jeugd vereeniging opgericht, die gedurende de gehele zom er heeft vergadert, om de beurt in Brampton en Norval.

Wij hebben een achttal leden, er zijn meer jonge lieden in onze gemeente doch die wonen te ver weg om gedurende de week met ons te vergaderen. Waneer het iets gemakkelijker word met de transportatie, kan dit getal verdubbelt worden. Zoo wij hopen dat onze ouders spoedig financieel in staat zullen zijn om een goede "Ford" of "Chev" te kopen. Wij hebben als naam gekozen "God Be with Us". Het bestuur bestaat uit Eliza Mostart voorzitter, Tina Harkema secretaris, en Sippe Harkema penningmeester.

CAMPBELLFORD

Een zendings post werd hier georganiseert in February. Wij begonnen destijds met ongeveer vijftig zielen. Thans ruim zeven maanden later mogen we onder Gods zegen ons verheugen in het feit dat wij thans 200 zielen tellen. Op drie Juli werd een gemeente georganiseert en de ambten ingestelt. Voor onze jeugd zal getracht worden in de komende winter tot stand te brengen catechisatie klassen en jeugd organisatie. Onder leiding van Rev Andree van Picton zullen wij trachten met de hulp van onze God een gemeente te bouwen tot hulp en heil van zondaren en inhet bijzonder voor Hollandse immigranten in Canada. Verder hebben wij in de afgelopen maand een gemeentelike vergadering gehouden, met als hoofddoel een bespreking aangaande het beroepen van een eigen predikant, en de financieele zaken hieraan verbonden. Besloten werd om spoedig over te gaan tot beroepen. Geve de Heere dat spoedig de man zijns raad de herder staf mag opnemen in deze jonge gemeente. Ook betreft transportatie zijn wij flink voor uit gegaan, velen van onze leden hebben nu zelf een car. Dit is vooral te danken aan Rev Andree dier er steeds op aan drong bij onze mensen om indien mogelijk zelf zoo spoedig mogelijk een car tekopen, en zijn op het oogenblik slechts drie gezinnen die nog worden opgehaalt met de bus. Wij hebben getracht om onze broeders en zusters in andere delen der provincie iets mede te delen aangaande onze gemeente, en bidden dat de Heere alle onze nieuwe gemeenten in Ontario mag zegenen.

"ST. CATHARINES"

Zoals wij de vorige keer schreven zou er in de St. Catharines' groep een speciale collecte opgenomen worden op Zondag, den 31sten Juli, voor het Bouwfonds. Wij mikten hoog, want niet minder dan $800.00 werd verwacht. Om deze collecte aan te moedigen wezen wij op het feit, dat onze immigranten onverwachts het blijde nieuws hadden ontvngen, dat zij alrede kindertoeslag konden verkrijgen na het eerste jaar van hun aankomst, en niet drie jaren behoefden te wachten daarvoor. Hebben wij ons doel bereikt? Wij mochten het zelfs overtreffen. De totale collecte bedroeg $854.12. Hoe gelukkig waren wij, dat onze mensen zo gewillig waren om te geven. Waarlijk wij mochten het gebed van den koning David beamen: "Nu dan, onze God, wij danken U, en loven den naam uwer heerlikheid. Want wie ben ik en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben om vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U, en wij geven het U uit uwe hand." (1 Cron. 29: 13, 14).

Op Zondagmiddag, in den openbare eredienst werden in den heilge echt verboden Huibrecht Cornelis Groenewegen en Maartje Batenburg. Gefiliciteerd!

ERIE

Ook in Erie zullen de "Wedding Bells" weerklinken. Twe paartjes zullen daar in het huwelijk treden tegen het einde van deze maand. Het eene paar ontmoette elkander op de bootreis naar Canada. Hoe wonderlijk is de voorzienige leiding Gods.

In ded omtrek van Erie zijn er all sommige immigranten die voor zichzelf begonnen zijn. Niet vele mensen, die hier gekomen zijn, denken er aan om te verhuizen.

CHATHAM

Onze immigration vereniging vergaderde op 19 September. Punt I op de agenda was de bespreking van Hospital verzekering. 40 gezinnen gaven zich op voor deze verzekering, beheerd bij de Kent Medical Federation, voor de tijd van een jaar. Vervolgens werd een verslag gegeven van de activiteiten van onze league groep A waarvan wij deel uitmaken. De league zal trachten om in localities in ons district waar geene locale vereeniging is propaganda te maken voor het plaatsen van nieuwe immigranten. Nu kregen wij een report aangaande ons orgaan "Contact." het eerste nummer is goed in de smaak gevallen, wij mochten 67 abonnees boeken. Ook bracht onze field agent een verslag uit over vestigings dienst. Punt vijf handelde over de "Auto bus reis naar het noorden op October 11, voor zulken die belang hebben om daar land te kopen en zich daar te vestigen. Voorstellen voor onze jaarvergadering werden gemaakt. Om als provinciale organisatie studie te maken voor de mogelijkheid tot het organiseren van: I. een eigen hospitaal, docters en begrafenis verzekering. 2. het oprichten van een onderlinge boeren leenbank. Twee afgevaardigden werden verkozen om deze vergadering bij te wonen. Ook zal aan de provinciale organisatie voorgestelt worden om de Nederlandse regering te schrijven een verzoek voor het over geven van gedeelten van ons achter gebleven geld. Dit te ontvangen in contanten, of hiervoor Hollandse landbouw werktuigen te kopen en te zenden naar Canada. Tevens de mogelijkheid te vragen om met ons geblokkeerd geld toekomstige immigranten te helpen die zelf geen voldoende geld hebben. Uit de vergadering kwamen de volgende besluiten aangaande locale vergaderingen deze winter. Om een paar gezellige feestelijke avonden te houden, een collecte op te nemen op deze vargadering voor ons werk. En ook om zoogenaamde praat avonden te hebben, met discussies van landbouw kundige aard. 30 personen gaven zich op als lid. De vergadering werd met dank aan God gesloten door den heer Molema.

" ERIE"

Nu de zomer met zijn drukke werkzaamheden achter de rug is, begint voor de kerk het winter werk weer, en ook voor onze jonge mensen de catechisatie klassen. Ook is een aanvang gemaakt met jongelieden vereeniging. Transportatie is nog steeds de drukkende kwestie, in onze gemeente, wij vertrouwen echter dat dit geen reden mag en zal zijn om geregelt en gezegend de vergaderingen bij te wonen. Bidden wij onze God dat Hij getrouwheid mag schenken aan ons als ouders dat wij onze kinderen, de jeugd op voeden en wijzen op de wegen en ordinatien onzes Gods.

ABONNEMENT FORM

Prijs $1.00 per jar

Vul in uw naam en adres en geeft het aan uwe plaatselijke secretaris of zend het naar: Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Naam of Farmer ....

Postkantoor adres ....